Dosarul nr. 1-66/2022 /
Copie / :
1-22152564-38-1-19102022

S E N T I N Ţ Ă
ÎN NUMELE LEGII

04 martie 2024 or. Rezina

Judecătoria Orhei, sediul Rezina
Instanţa de judecată având în componență :
Preşedintele şedinţei, judecător Elvira LAVCIUC
Grefier Tatiana Șarcanean
Cu participarea acuzatorului de stat, Ion Mîrza
Avocatului Namolovan Igori

În lipsa părții vătămate ***** Raisa care prin cerere scrisă a solicitat examinarea cauzei în absența sa și în lipsa inculpatului ***** Roman anunțat în căutare

Judecând în şedinţă de judecată publică, în ordine generală și în lipsa inculpatului, cauza penală privind acuzarea inculpatului :

***** Roman Roman, născut la *****, originarul or.Telenești, domiciliat în ***** stradela *****, studii *****, *****, nesupus militar, neangajat în câmpul muncii, fără persoane la întreținere, cetățean al R.Moldova, posedă limba de stat, deține buletin de identitate provizoriu cu seria *****, c/p *****, eliberat la 28.09.2022 și valabil până la 28.03.2023, nu a fost reținut, arestat, cu antecedente penale stinse

anterior condamnat prin sentința Judecătoriei r-lui Telenești din 02.12.2010, conform art.186 al.2 lit.”b,c” și art.208 al.1 Cod penal, cu art.84 Cod penal prin absorbția pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră, a-i stabili definitiv 180 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

anterior condamnat prin sentința Judecătoriei Telenești din 16 decembrie 2015, conform art.186 al.2 lit.b),c) și d) Cod penal și prin aplicarea art.364^1 al.8 CPP, ai stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de doi ani în penitenciar de tip închis. Termenul ispășirii pedepsei lui ***** Roman de calculat din 16.12.2015 incluzând în acest termen și termenul deținerii sub arest de la 04.12.2015 pînă la 16.12.2015.

de comiterea infracțiunii, prevăzute de articolul 186 alin.(2), lit.c),d) Cod penal

Procedura de citare legal executată.

Procurorul Ion Mîrza a propus recunoașterea inculpatului ***** Roman vinovat de săvârșirea infracțiunii, prevăzute de art.186 alin.(2),lit.c),d) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 / doi / ani, în penitenciar de tip semiînchis .

Avocatul Namolovan Igori a propus achitarea inculpatului, invocând nerecunoașterea vinovăției de către R.***** în cadrul urmăririi penale și lipsa probelor acuzării, care să confirme că metalul a fost scos anume din acea gospodărie .

În baza materialelor din dosar şi a probelor examinate pe parcursul cercetării judecătorești, instanţa de judecată ,-

A C O N S T A T A T :

***** Roman Roman, la data de 26 martie 2021, pe la ora 12:00, cu scop de profit și de a sustrage bunurile altei persoane, prin deteriorarea lacătului, a pătruns într-o anexă a gospodăriei ce aparține lui *****Raisa, situată în ***** str.Păcii,14, de unde pe ascuns a sustras un generator electric în sumă de 10000,00 lei, astfel cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile.

Ședința de judecată din 08.12.2022, s-a amânat pentru 23.01.2023, ora 10:00, din motivul neprezentării părții vătămate.

Partea vătămată *****Raisa, în cadrul cercetării judecătorești din 23.01.2023, a explicat că cu inculpatul nu este rudă, este rudă cu soția inculpatului, sunt foste cumnate. La moment nu este certată cu inculpatul. Locuiește în or. Chișinău, dar are casă în or. Șoldănești, str. Speranța, 21 și casa pe *****, ultima este moștenirea soțului *****Petru. În luna martie 2021 revenind de la Chișinău, a depistat un furt în casă de pe str.Speranței,21, geamul era spart, robinetul de la apă deschis, casa inundată, gazul deschis. Reieșind din situația dată, sfătuindu-se cu soțul, a decis să meargă la casa părintească a soțului de pe *****i, ca să verifice, posibil lucrurile dispărute pot fi acolo. La acel moment soțul se afla peste hotare. A anunțat poliția și a decis să coboare la casa de pe *****i, unde a depistat că nici un lacăt nu era întreg, erau tăiați „belciugii”. A anunțat poliția și împreună cu polițiștii au depistat furtul. Inițial, i s-a părut că toate lucrurile erau la loc, a telefonat soțul și ultimul i-a zis ca să verifice în sarai dacă este un generator, a depistat că generatorul lipsește. Prețul generatorului a fost apreciat de soț la suma de 10000 lei, acesta îndeplinea mai multe funcții. Erau adunate câteva lucruri de metal, posibil erau pregătite pentru a fi sustrase. Vecinul ***** Boris avea grijă de casa de pe *****i, ultimul a decedat, dar nu cunoaște data decesului. El permanent avea grijă și tot el i-a povestit că a declarat la poliție precum că a văzut o rutieră de culoare albă, s-a apropiat dar fără a vedea bine, a strigat : ,,măi oameni buni de ce vă băgați dacă e casa omului” și aceștea au fugit. ***** Boris a presupus că erau copiii vecinei de la colț - Șveț Tamara. I-a mai spus că l-a văzut și pe Roma ***** cum se ridica la deal. Alte informații nu deține. Nu are pretenții la inculpat, or, dânsa nu

cunoaște dacă el a furat sau nu, doar din spusele lui ***** Boris, precum că ***** R. se ridica la deal. Asta a spus ***** B. către polițiști. Nu cunoaște dacă a dat declarații în scris ***** Boris. Soțul nu a fost audiat de poliție pentru că permanent se află în deplasare.

Ședința de judecată din 23.01.2023 s-a amânat pentru 02.02.2023, ora 10:30, pentru asigurarea prezenței martorilor incluși în lista rechizitoriului.

Martorul acuzării ***** Ivan, în cadrul cercetării judecătorești din 01.02.2023, a explicat că inculpatul se numește Roma, dar familia nu i-o cunoaște, nu sunt rude nici certați la moment. Din anul 2017, se ocupă cu colectarea ferului uzat, lucrează prin cumul cu firma ,,Andi Prim" din or.Chișinău. Cu circa doi ani în urmă, luna martie, data nu-și amintește, era în jurul mesei, când l-a telefonat la telefonul mobil Roma și i-a comunicat că-i este vecin. I-a mai spus că are metal uzat și dacă poate să vină să-l ia. I-a răspuns că va trece aproximativ peste 30 min. Nu cunoaște adresa concretă de domiciliu a lui Roma, dar știe că se află pe drumul din direcția pieții, casă la sol. Ajuns la fața locului, a văzut un grup de trei persoane-bărbați și un „bus" de culoare albă, care aparține lui ***** Victor. Ultimul la fel, se ocupă cu colectarea metalului. Printre cele 3 persoane pe Roma nu l-a văzut, dar l-a recunoscut pe ***** Dumitru și văzând busul, și-a dat seama că deja metalul a fost dat, motiv din care a mers înainte fără a opri. „Busul" staționa la intersecția de lângă casa lui *****- fost tractorist și cei 3 bărbați erau la o distanță nu mare de la „bus" și tot în locul dat l-a recunoscut pe D.*****. L-a recunoscut pe Roman în sala de judecată, fiindcă cu circa două luni în urmă, când a fost în ograda lui Capbătut, Roma era în ograda respectivă, dar nu cunoaște dacă locuiește acolo. În gospodăria respectivă Roma era împreună cu concubina, din ograda dată a luat niște mărunțușuri, căldări rele și alte lucruri uzate din fier. Căldările le-a luat de la casa lui *****– tractoristul.

Martorul acuzării ***** Dumitru, în cadrul cercetării judecătorești din 01.02.2023, a explicat că pe Roman ***** îl cunoaște, nu sunt rude nici certați la moment. Îl cunoaște ca vecin de pe stradela Păcii, unde au locuit buneii săi de pe mamă. Personal locuiește pe *****i 29 ap.41. La data de 26.03.2021, undeva în jurul prânzului sau după masă, împreună cu prietenul ***** Nicolae au mers la punctul de colectare de metal uzat ce aparține lui ***** Victor, pe care personal l-a rugat să-i împrumute microbuzul lui pe o perioadă de câteva ore, ca să-i aducă niște metal. ***** V., fiind de acord, i-a dat mașina cu care au plecat la casa bunelului Șveț Nicolae de pe stradela Păcii din ***** numărul casei nu-l cunoaște. Au intrat în ograda buneilor împreună cu ***** N., unde nu locuiește nimeni, rămasă moștenire mamei sale și din ogradă au încărcat : țăvi, biciclete vechi, calorifere. După ce au încărcat metalul, ieșind la poartă împreună cu ***** Nicolae, de ei s-a apropiat ***** Roman și l-a întrebat pe el personal dacă nu dorește să procure ceva metal. I-a răspuns că mai întâi dorește să-l vadă. Au mers la vale toți trei, circa 20 metri de la poartă, spre gospodăria familiei Capbătut, prenumele gospodarului nu-l cunoaște. În ogradă nu a intrat nimeni, ***** R. le-a arătat lângă gard, că acesta este metalul. În locul dat erau adunate piese de la tractor, motoare electrice, ceva de lumină, dar nu cunoaște în ele, erau câteva și mai mari și mai mici. A fost de acord ca să ia tot metalul și contra sumei de 500 lei și ***** R. a fost de acord. Pe loc i-a achitat 500 lei, apoi au încărcat metalul și au plecat. În timp ce încărcau metalul, pe drum cu „busul" a trecut ***** Ion, care la fel colectează metal uzat. A a mers pe alături și s-a exprimat către ***** : ,,ce m-ai chemat dacă l-ai vândut deja", dar nu-și amintește dacă ***** i-a răspuns

ceva. Generatorul poate să-l descrie ca o bucată de metal rotund. Nu poate spune cu precizie dacă acel generator era în stare funcțională, deoarece nu l-a verificat. Nu este angajat la ***** V. ca șofer. Metalul luat de la ***** R. l-a vândut lui ***** V. la un preț mai mare, suma nu-și amintește. Până la data respectivă nu a mai cumpărat metal de la ***** R. Metalul procurat de la ***** R, se afla în drum lângă gardul din altă parte a gospodăriei, nu cea de lângă poarta de la intrare. În ziua respectivă, în drum lângă poarta respectivă s-au aflat în trei : ***** R., ***** N., și el D.*****. Cunoscând despre faptul că ***** Roman este concubinul d.Rodica, care locuiește cu o casă mai la vale de gospodăria lui *****și știind că ultima îngrijea de gospodăria dată, nu s-a gândit că ***** Roman putea fura metalul. Cunoștea, că fostul soț a lui Rodica - actuala soție a lui ***** R., a fost tractorist. Cantitatea de metal a evaluat-o la ochi. De la cazul dat și anume din 26.03.2021, ***** Roman nu i-a mai propus să-i vândă metal uzat. După caz, l-a mai văzut pe Roman ***** în ograda soției. ***** N. la moment este plecat la muncă în R.Cehă.

Ședința de judecată din 02.02.2023, s-a amânat pentru 06.03.2023, ora 09:00, pentru audierea a doi martori incluși în lista rechizitoriului.

Martorul acuzării ***** Victor, în cadrul ședinței de judecată din 06.03.2023, a explicat că pe inculpat î-l cunoaște doar vizual. Nu sunt rude, nici certați. Activează la ***** de pe str. Prieteniei 17 din or. Șoldănești, care se ocupă cu achiziționarea metalului uzat. Î-l ajută pe fiul său Nicu *****, care este administrator. Firma activează de mai bine de 10 ani. Vizavi de ***** nepoții lui ***** /numele căruia nu-l cunoaște/, cu circa 1-2 ani în urmă se ocupau cu colectarea metalului pe care-l aduceau la SRL„ Pronibur”. Cei doi frați nu dispuneau de transport, împrumutau de la el busul de model *****de culoare albă. Costul pentru transport î-l reținea din costul metalului uzat adus la el. Posibil, printre metalul adus de frații ***** se regăseau motoare sau generatoare, dar la moment nu-și amintește. Ultimii, aduceau metal uzat la ***** cam de 2-3 ori pe săptămână. Cunoaște ce-i acela generator, fiindcă este inginer de profesie, însă nu a menționat că i-au adus anume generator.

Ședința de judecată din 06.03.2023, s-a amânat pentru 13.03.2023, ora 14:30, pentru audierea martorului acuzării ***** N. și martorului apărării *****Petru.

Ședința de judecată din 13.03.2023 s-a amânat pentru 19.04.2023, ora 09:30 pe motivul aflării avocatului I.Namolovan în concediu medical.

Ședința de judecată din 19.04.2023 s-a amânat pentru 10.07.2023, ora 09:30 pe motivul aflării judecătorului în concediu de odihnă anual.

Ședința de judecată din 10.07.2023 s-a amânat pentru 04.10.2023, ora 09:30 pe motivul neprezentării nejustificate a inculpatului în sala de judecată.

Ședința de judecată din 04.10.2023 s-a amânat pentru 02.11.2023, ora 09:30 pe motivul
neprezentării nejustificate a inculpatului în sala de judecată și cererii scrise a acuzatorului de stat care a invocat participarea sa la o ședință de la Curtea de Apel Chișinău.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 02.11.2023 inculpatul ***** Roman a fost anunțat în căutare, iar următoarea ședință de judecată s-a fixat pentru 19.02.2024, ora 09:00 .

Prin înștiințarea IP Șoldănești cu nr.34/50-5039 din 09.11.2023 / înregistrată la 13.11.2023 / instanța de fond a fost informată că, în baza încheierii Judecătoriei Orhei,

sediul Rezina din 02.11.2023 de către SII a IP Șoldănești a fost pornit dosarul de căutare nr. 2023470087 în privința inculpatului ***** Roman. / f.d.170 /

Ședința de judecată din 19.02.2024 s-a amânat pentru 27.02.2024, ora 09:00 la cererea acuzatorului de stat, care a invocat că, nu a fost posibil să-l verifice în baza de date ”Acces” pe ultimul martor al acuzării - ***** Nicolai, dacă a revenit de peste hotare .

Instanța de judecată la 27.02.2024, după audierea opiniilor participanților la proces, conform art.321 alin.(2),pct.1) și alin.(6) CPP, a dispus despre oportunitatea continuării examinării cauzei penale în lipsa inculpatului ***** Roman.

Martorul acuzării ***** Nicolai în cadrul ședinței de judecată din 27.02.2024 a explicat că, pe ***** Roman și *****Raisa îi cunoaște, nu sunt rude nici certați. Pe ***** Roma î-l cunoaște de circa 3 ani în urmă, de când a procurat niște fier uzat de la el, mai exact în anul 2021, la sfârșitul lunii martie, când revenise de peste hotare. În acea perioadă de timp, în parcul din centrul ***** s-a întâlnit cu prietenul său ***** Dumitru, care l-a rugat ca să se ducă să-l ajute să scoată o bucată de fier din ograda bunelului său. A căzut de acord, era în jurul prânzului când au intrat în ograda bunelului lui ***** D. În pământ la colțul casei era îngropat un fier ,,Șfeler” (reică de la Calea Ferată), au încercat să o scoată însă nu au izbutit. Au ieșit în drum să caute ajutor. În drum l-au întâlnit pe ***** Roman, ultimul împreună cu soția Odobescu Rodica locuiau în vecinătate cu bunicul lui ***** Dumitru. L-au rugat pe ***** R. să meargă să le ajute, au încercat în trei, însă la fel nu au putut scoate bucata de fer din pământ. ***** R. i-a întrebat ce fac cu metalul, iar dînșii i-au răspus că î-l vând. Atunci R.***** le-a a spus că are și el metal acasă și dacă doresc pot să-l cumpere, fiindcă el nu dispune de transport. ***** R. a mers acasă să pregătească fierul, dar el cu ***** D. au rămas și au săpat până au izbutit să scoată bucata de fer. Apoi împreună cu ***** Dumitru au plecat la N.***** după transport. De la ultimul au revenit cu un bus. L-au chemat pe Roman ***** și i-a ajutat să încarce bucata de fer care era grea, au urcat-o în bus și apoi la propunerea lui ***** R. au mers să ridice metalul uzat de la ultimul. Între timp de ei s-a apropiat Nelu *****, care la fel colecta metal uzat, fiindcă acesta anterior fusese telefonat de către ***** Roman. ***** Roman a scos metalul din ograda care se mărginea cu gardul gospodăriei lui Odobescu Rodica, spunându-le că este gospodăria unei rude de care el împreună cu Odobescu R. îngrijesc. Personal cunoștea că acea casă aparține lui Capbătut. După ce au încărcat metalul de la ***** și anume : o secție de la o boroană de tractor, rama de la o motocicletă și mai multe mărunțușuri, mai era un generator ruginit, în total circa 300 kg de metal uzat. Lui ***** R. i-au dat banii acolo pe loc. Nelu ***** sosise în timp ce ei încărcau metalul de la ***** Roman și N.***** i-a reproșat lui ***** și a început să-l certe de ce l-a chemat, dacă a dat deja metalul, însă Roman ***** l-a învinuit că chipurile a întârziat și deaceia deja a vândut metalul. Probabil i-au dat atunci lui ***** R. suma de 1000 lei. Metalul l-au vândut lui N.*****, câștigând aproximativ 600 lei. Cu ***** Dumitru mergeau des la casa bunelului lui ***** și adeseori au văzut că ***** R. ieșea din gospodăria de unde au ridicat metalul. De la cazul dat, nu a mai vorbit cu ***** R. În timp ce ***** R. încărca singur metalul lui în bus, el împreună cu ***** D. au mers să se spele pe mâini și au văzut că în drum a ieșit o persoană în vârstă, care locuia în vecinătate cu ***** R., a strigat ceva la ultimul, însă nu poate spune concret ce anume. Atunci ***** R. a închis ușa la bus și le-a zis să plece. Au achitat și au plecat. Nelu ***** era plecat deja.

Tot în cadrul ședinței judiciare din 27.02.2024 a fost finisată cercetarea judecătorească și participanții s-au expus în dezbaterile judiciare.

Replicile și deliberarea s-au amânat pentru 04.03.2024, ora 12:55 .

În cadrul ședinței de judecată din 04.03.2024 acuzatorul de stat în replică a declarat că, propunerea avocatului I.Namolovan de achitare a inculpatului este una nefondată, deoarece martorii *****, ***** au confirmat că au cumpărat metal de la R.*****, care conținea și generatorul electric.

Astfel, din înscrisurile administrate la urmărirea penală rezidă, că la 27.07.2021 ***** Roman a fost pus sub învinuire și tot în aceiași zi, au fost dispuse investigațiile în vederea găsirii învinuitului, la 29.07.2021 în privința învinuitului R.***** a fost pornit dosarul operativ de căutare cu nr.2021470059, iar la 29.07.2021 urmărirea penală pe cauza penală nr.2021470042 a fost suspendată. / f.d.79-80,82,83 /

Ulterior, inculpatului ***** Roman, la 30.09.2021, i-a fost înaintată învinuirea din 27.07.2021 în comiterea infracțiunii, prevăzute de art.186 alin.(2),lit.c),d) CP. Fiind audiat în calitate de învinuit, R.***** a negat vinovăția sa în comiterea faptei incriminate, refuzând să facă declarații. / f.d.89-90 /

Concomitent, inculpatul ***** Roman de la 19.03.2023 / în timp ce cauza penală se examina în instanța de fond / a părăsit hotarele R.Moldova prin PTF Costești-Stînca auto / în legătură cu ce, la 09.11.2023 în baza încheierii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 02.11.2023, de către SII a IP Șoldănești a fost pornit dosarul de căutare cu nr. 2023470087 în privința inculpatului ***** Roman - f.d.170/, ascunzându-se de a se prezenta în instanță și refuzând de a se folosi de dreptul său la apărare, inclusiv și de cel de a sigura prezența martorului apărării *****Petru.

Vinovăţia persoanei se stabileşte în cadrul unui proces cu respectarea garanțiilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă şi stabilirea vinovăţiei, iar sarcina probaţiunii îi revine părţii acuzării.

Concomitent, vinovăţia persoanei trebuie să fie dovedită în modul prevăzut de legea procesual-penală, prin toate mecanismele prevăzute de lege.

În corespundere cu stipulările art.8 Cod procedură penală, precum şi cu cele ale art.21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege. La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte erga omnes, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Conform art.24 alin.(3),(4) CPP, părţile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind învestite de legea procesuală penală cu posibilităţi egale pentru susţinerea poziţiilor lor. Instanţa de judecată pune la baza sentinţei numai acele probe la cercetarea cărora părţile au avut acces în egală măsură.(4) Părţile în procesul penal îşi aleg poziţia, modul şi mijloacele de susţinere a ei de sine stătător, fiind independente de instanţă, de alte organe ori persoane. Instanţa de judecată acordă ajutor oricărei părţi,

la solicitarea acesteia, în condiţiile prezentului cod, pentru administrarea probelor necesare.

În corespundere cu prevederile art.93 alin.(1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

Potrivit art.99 alin.(2) Cod de procedură penală, probele administrate se verifică și se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță, iar potrivit art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală urmează a fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, prin procedee probatorii respective.

Conform prevederilor art.325 alin.(1) Cod procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Conform art.384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

La adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art.385 alin.(1),pct.1-4) Cod de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate : 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Conform art.389 alin.(1) şi (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăţia inculpatului în săvârșirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri. Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Concomitent, potrivit dispoziției art.25 alin.(1) Cod penal, infracţiunea se consideră consumată dacă fapta săvîrşită întruneşte toate semnele constitutive ale componenţei de infracţiune.

În conformitate cu art.51 alin.(1) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În sensul precizării componenței de infracțiune, legiuitorul a statuat la art.52 Cod penal că, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune

concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Potrivit art.113 Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Astfel, reieșind din actul de acuzare înaintat la faza urmăririi penale învinuitului ***** Roman și constatat cu certitudine în sala de judecată, raportând acțiunile inculpatului la legea penală, inițial instanța de fond constată prezența în acțiunile inculpatului a semnelor infracțiunii, prevăzute de art.186 alin.(2),lit.c,d,) Cod penal după indicii : sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvîrșită prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile .

Obiectul juridic special specific infracțiunii de sustragere, îl constituie relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, obiectul material al infracțiunii de furt, constituind un bun caracterizat prin existență materială, care dispune de valoare materială și cost determinat, precum și este bun mobil străin pentru inculpat, la caz, (generator electric în sumă de 10000,00 lei ce aparține lui *****Raisa) .

La fel, instanța de judecată constată prezența la caz și a laturii obiective a infracțiunii, prevăzute la art.186 alin.(2) Cod penal, care constituie însuși fapta prejudiciabilă, determinată prin acțiunea de luare ilegală şi gratuită, fiind urmată de un prejudiciu patrimonial efectiv, fapt ce determină și legătura de cauzalitate, precum și modul ascuns de săvârșire a faptei prejudiciabile.

Instanța de fond constată prezența la caz și a convingerii inculpatului că, el a acționat în mod ascuns pentru *****Raisa, or, pe parcursul cercetării judecătorești, partea apărării nu a prezentat nici o dovadă care să confirme că ***** Roman poseda, folosea sau dispunea cu drept de proprietate, gospodăria cet.*****Raisa .

Totodată, ținând cont de faptul că, infracțiunea de furt este o infracțiune materială, adică se consideră consumată de la momentul când inculpatul a obținut posibilitatea reală de a se folosi și de a dispune de bunurile mobile sustrase, instanța reține faptul că inculpatul a reușit să intre în stăpânirea acestora, prin urmare, cele comise urmând a fi calificate ca furt.

În fapta incriminată inculpatului se regăsește și latura subiectivă a infracțiunii, prevăzută de art.186 din Codul penal, aceasta exprimându-se prin vinovăție sub formă de intenție directă, în scop de cupiditate, or, din circumstanțele stabilite rezultă că acțiunile inculpatului au fost îndreptate asupra bunurilor materiale, care fiind sustrase de către el, a obținut posibilitatea de a le folosi în scop personal. Astfel, în sala de judecată martorii acuzării D.***** și N.***** au confirmat că pentru metalul uzat printer care și generatorul electric, ***** Roman în aceiași zi a fost remunerat.

În speță, deasemenea este evident, că ***** Roman întrunește și calitatea de subiect al infracțiunii .

Instanța reține prezența la caz și prezența calificativelor art.186 alin.(2),lit.c),d) Cod penal : ,,săvârșită prin pătrundere în încăpere” și cu ”cauzarea de daune în proporții considerabile”, or, aceasta rezultă atât din declarațiile părții vătămate, martorilor acuzării

audiați în sala de judecată, precum și din elemente de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace examinate în cadrul cercetării judecătorești precum :

- Prin plângerea-denunț a lui *****Raisa din 05.04.2021. /f.d.11/;
- Prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 05.04.2021 cu fototabelele anexate, potrivit căruia a fost cercetat locul comiterii infracțiunii-gospodăria cet.*****Raisa amplasată în ***** str.Păcii,14. /f.d.13-17/.
- Ordonanța de recunoaștere în calitate de parte vătămată și civilă a cet.*****Raisa, prejudiciul material fiind estimat cu suma de 10000 lei. / f.d.19-20 /

Aceste probe în opinia instanței de judecată, coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii, prevăzute de art.186 alin.(2),lit.c),d) Cod penal.

Instanța de fond conchide, că vinovăția inculpatului ***** Roman în comiterea infracțiunii incriminate este confirmată prin cumulul de probe cercetate, enumerate mai sus, ce coroborează între ele, iar partea apărării inculpatului pe parcursul examinării în fond a cauzei penale nu a răsturnat probatoriul părții acuzării.

Astfel, instanța de fond, analizând şi apreciind probele acumulate în cadrul urmăririi penale, pe parcursul cercetării judecătoreşti, cât şi probele examinate în totalitatea lor pe parcursul judecării cauzei penale, în pofida examinării cauzei în lipsa inculpatului și negării integrale a vinovăţiei de către ***** Roman pe parcursul urmăririi penale, prin prisma tuturor probelor prezentate de acuzatorul de stat şi examinate la judecarea cauzei penale, conchide, că starea de fapt probantă în faza de urmărire penală prin incriminarea faptei imputate inculpatului ***** Roman în temeiul art.186 alin.(2),lit.c),d) Cod penal, integral şi incontestabil şi-a găsit confirmare, reţinând, că acțiunile inculpatului ***** Roman au fost just încadrate în temeiul acestui articol, după indicii : „Furtul”, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în alt loc de depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, dat fiind, că ***** Roman, la 26 martie 2021, pe la ora 12:00, cu scop de profit și de a sustrage bunurile altei persoane, prin deteriorarea lacătului, a pătruns într-o anexă a gospodăriei ce aparține lui *****Raisa, situată în ***** str.Păcii,14, de unde pe ascuns a sustras un generator electric în sumă de 10000,00 lei, astfel cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile.

În speță, instanța de fond reține ca fiind pur declarative alegațiile apărării în cadrul dezbaterilor judiciare, precum că inculpatul nu a dat declarații și că acesta urmează a fi achitat, întrucât acuzarea nu a prezentat suficiente probe care ar demonstra că anume acel fier uzat a fost luat din gospodăria cet.*****Raisa, or, martorii acuzării D.*****, N.***** au confirmat că R.***** le-a vîndut și un generator electric împreună cu alt fier uzat.

Sub acest aspect, nerecunoașterea vinovăției de către ***** Roman la urmărirea penală și în sala de judecată declarând că nu recunoaște vina, dar va da declarații / ulterior părăsind hotarele R.Moldova /, instanța de fond o apreciază ca fiind o metodă de apărare și un drept de a nu se autoincrimina, drept garantat de art.66 Cod de procedură penală și art.6 CEDO, or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu pot fi calificate ca circumstanțe agravante la stabilirea pedepsei penale.

În această ordine de idei, instanța de judecată, analizând sistemul de probe menționat mai sus prin prisma prevederilor art.101 CPP, din punct de vedere al pertinenței, concludenței și utilității lor le apreciază ca fiind veridice, utile, consecvent și concludente, aflate în coroborare și din care se stabilește cu certitudine dovedită integral vinovăţia inculpatului ***** Roman și ajunge la concluzia încadrării juste a acţiunilor lui de către organul de urmărire penală în baza art.186 alin.(2), lit.c),d) Cod penal.

Potrivit art.7 alin.(1) Cod penal, la aplicarea pedepsei penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea penală.

Conform art.61 alin.(1) și (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. (2)În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvîrşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci cînd gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată.

La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei instanța de judecată va ține cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei stipulate la art.75 Cod penal şi anume : limitele speciale ale pedepsei prevăzute, gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele enumerate ale cauzei, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de circumstanțele cauzei legate de scopul şi motivele faptei, de comportarea inculpatului în timpul și după consumarea infracțiunii, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață a inculpatului, de forma vinovăției.

Urmează de reținut că, pedeapsa este principalul mijloc de realizare a scopului legii penale. Mai mult decât atât, pentru ca echitatea socială să fie reală, iar pedeapsa echitabilă, aceasta trebuie să fie dispusă cu respectarea strictă a principiului diferenţierii şi individualizării pedepsei penale.

Instanța de judecată mai remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane.

Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea blândă generează dispreț faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Circumstanţe atenuante, potrivit art.76 Cod penal, instanţa de fond nu a reţinut în privinţa inculpatului R.***** la examinarea cauzei.

Instanța de judecată, potrivit art.77 alin.(2),lit.a) Cod penal a reținut în acțiunile inculpatului în calitate de circumstanță agravantă : săvîrşirea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracţiuni similare.

La evidența medicului psiho-narcolog, inculpatul ***** Roman nu s-a aflat și nu se află. /f.d.64,66/. Date caracteristice de la locul de trai despre personalitatea inculpatului ***** Roman, la cauza penală nu au fost anexate.

Referat presentențial în privința inculpatului R.***** nu a fost întocmit.

Potrivit cazierului judiciar, eliberat pe numele lui ***** Roman pentru perioada 01.01.2016-21.04.2021, rezultă că ultimul în perioada respectivă a comis o contravenție în baza art.76/1 alin.(1) Cod contravențional, pentru nerespectarea măsurilor de profilaxie, prevenirea și/sau combaterea bolilor epidemice și o contravenție în baza art.78 alin.(2) Cod contravențional-vătămarea integrității corporale. /f.d.62/

Astfel, la judecarea cauzei, instanța de judectă a constatat în afara oricărui dubiu, că inculpatul ***** Roman nu este la prima abatere de la legea penală, săvârșind alte infracțiuni similare, iar după consumarea infracțiunii imputate R.***** s-a eschivat initial de OUP, iar la judecarea cauzei, acesta a părăsit hotarele R.Moldova refuzând de dreptul său de a se apăra în instanță.

Analizând materialul caracterizator în privința inculpatului, conducându-se de principiile generale de aplicare a pedepsei consfinţite în prevederile art.61 alin.(2),75 Cod penal, instanța de fond concluzionează, că actualmente pentru corectarea şi reeducarea inculpatului ***** Roman, este oportună stabilirea pedepsei sub formă de închisoare, cu izolarea acestuia de societate, ţinînd cont de proporţionalitatea între scopul reeducării infractorului şi prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate şi aşteptările societăţii faţă de actul de justiţie realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate.

În partea individualizării pedepsei inculpatului, instanța de fond apreciază că restabilirea echității sociale perturbate prin infracțiunea comisă de către ***** Roman, precum și corectarea inculpatului, va putea fi realizată doar prin stabilirea unei pedepse privative de libertate, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, conform art.72 alin.(1),lit.b) și alin.(3) Cod penal.

Temeiuri de liberare de răspundere penală, în condițiile în care corectarea inculpatului ***** Roman nu este posibilă fără a fi supus răspunderii penale, instanța de judecată nu a stabilit.

Conform art.8 Cod penal, caracterul infracţional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvîrşirii faptei.

Instanța de fond reține, că potrivit art.16 alin.(3) Cod penal, infracţiunea comisă de către inculpatul ***** Roman, face parte din categoria celor mai puțin grave, iar sancțiunea articolului incriminat acestuia prevede pedeapsa sub formă de amendă în

mărime de la 650 la 1350 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului Penal. Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanţa de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Astfel, instanța de judecată ajunge la concluzia, ca în privința inculpatului ***** Roman urmează să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu calcularea termenului pedepsei din momentul reținerii inculpatului.

Având în vedere toate circumstanțele cauzei, instanța de fond constată că pedeapsa stabilită în sarcina inculpatului şi modalitatea de executare a acesteia va putea remedia situația, va putea corija comportamentul infracțional al inculpatului, care va duce la conștientizarea de către acesta a faptei infracționale comise şi evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, iar pedeapsa penală își va atinge atât scopul de reeducare, precum și cel de prevenție și va duce la formarea unei atitudini corecte a inculpatului față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, va restabili echitatea socială și ordinea de drept, care sunt pe măsură să convingă despre obligativitatea respectării legii penale.

Subsecvent, în speță, instanța de judecată nu consideră rațional de a dispune condamnarea cu o pedepasă nonprivativă de libertate sau cu suspendarea condiționată a executării pedepsei în privința inculpatului, dat fiind că, ***** Roman după comiterea infracțiunii s-a eschivat atât de OUP, cât și de judecată părăsind hotarele R.Moldova, iar prevenirea comiterii infracțiunilor, presupune și limitarea într-un fel sau altul a unor drepturi și libertăți ale persoanei, care ar minimaliza posibilitatea comiterii altor infracțiuni.

În conformitate cu prevederile art.387 alin.(1) Cod de procedură penală, odată cu soluționarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluționeze acțiunea civilă.

Sub acest aspect, instanța de judecată menționează, că în conformitate cu stipulările art.219 alin.(1,2) CPP, acţiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanţei de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură

cu săvîrşirea acesteia. (2) Persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acţiunile interzise de legea penală pot intenta o acţiune civilă privitor la despăgubire prin : 1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvîrşirii faptei interzise de legea penală; 2) compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calităţii, aspectului comercial, precum şi repararea bunurilor deteriorate; 3) compensarea venitului ratat în urma acţiunilor interzise de legea penală; 4) repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputaţiei profesionale.

Potrivit art.220 alin.(1-3) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se soluționează în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală. (2) Normele procedurii civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal şi dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementari. (3) Hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil şi ale altor domenii de drept.

Art.221 alin.(1-3),(5) CPP prevede că, acţiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părţii civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal pînă la terminarea cercetării judecătoreşti. (2) Acţiunea civilă se intentează faţă de bănuit, învinuit, inculpat, faţă de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau faţă de persoana care poate fi responsabilă de acţiunile învinuitului, inculpatului. (3) În cererea de intentare a acţiunii civile se arată cauza penală în procedura căreia urmează să fie intentată acţiunea civilă, cine şi către cine intentează acţiunea, valoarea acţiunii şi cerinţa de despăgubire. Dacă este necesar, partea civilă îşi poate concretiza pretenţiile.(5) Persoana care nu a intentat acţiunea civilă în cadrul procesului penal are dreptul de a intenta o asemenea acţiune în ordinea procedurii civile. Dacă acţiunea civilă intentată la instanţa civilă a fost respinsă, reclamantul nu are dreptul de a intenta aceeaşi acţiune în cadrul procesului penal. Dacă acţiunea civilă a fost respinsă în cadrul procesului penal, reclamantul nu are dreptul să intenteze aceeaşi acţiune în ordinea procedurii civile.

Conform prevederilor art.225 alin.(1-3) Cod de procedură penală, judecarea acţiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acţiunii, se efectuează de către instanţa de competenţa căreia este cauza penală. (2) La adoptarea sentinţei de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrîngere cu caracter medical, instanţa soluţionează şi acţiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parţială, ori prin respingere. (3) Odată cu soluţionarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluţioneze acţiunea civilă.

Reieșind din materialele cauzei penale, s-a stabilit incontestabil că, la faza urmăririi penale, partea vătămată *****Raisa a fost recunoscută în calitate de parte civilă cu prejudiciul material în sumă de 10000 lei /f.d.20/, pe când, aceasta nu a intentat acțiune civilă nici la urmărirea penală, nici în cadrul cercetării judecătorești.

Concomitent, la faza cercetării judecătorești, prin cererea scrisă din 23.01.2023, partea vătămată *****Raisa a declarat că pretenții față de ***** Roman nu are și va fi de acord ci hotărîrea instanței de judecată. / f.d. 122 /

În pofida cererii nominalizate și reieșind din normele legale precitate, instanța de judecată va explica părții vătămate *****Raisa că este în drept să intenteze acţiune în ordinea procedurii civile.

În conformitate cu stipulările art.385 alin.(1),pct.15) și art.395 alin.(1),pct.5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate

dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

Dat fiind, că în privința inculpatului urmează a fi stabilită pedeapsa cu închisoare, instanța de judecată conchide despre oportunitatea aplicării măsurii preventive sub formă de arestare preventivă, concomitent pronunțării integrale a sentinței, care urmează a fi menținută până la devenirea definitivă a sentinței și cu calcularea termenului pedepsei penale din momentul reținerii inculpatului R.*****, or, în privința ultimului, la 09.11.2023 SII a IP Șoldănești a pornit dosarul de căutare nr.2023470087.

Corpuri delicte la cauza penală nu au fost anexate.

În conformitate cu prevederile art.art.321 alin.(2),pct.1) și alin.(6), 338, 339, 382, 384, 385, 389, 392-394, 400 alin.(1) și 402 alin.(1) Cod de procedură penală, instanţa de judecată , -

H O T Ă R Ă Ş T E :

***** Roman Roman se recunoaște vinovat de săvîrşirea infracţiunii, prevăzute de art. 186 alin.(2),lit.c),d) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 /doi/ ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis .

Începând cu 04 martie 2024, ora 13:30, în privința inculpatului ***** Roman Roman se aplică măsura preventivă sub formă de arestare preventivă, care urmează a fi menținută pînă de devenirea definitivă a sentinței .

Termenul pedepsei cu închisoare stabilit inculpatului ***** Roman Roman, va fi calculat din momentul reținerii lui ***** Roman Roman.

Se explică părții civile *****Raisa că este în drept să intenteze acţiune în ordinea procedurii civile.

Sentinţa poate fi atacată cu apel în vederea unei noi judecări în fapt şi în drept a cauzei, la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile de la data pronunţării integrale a sentinţei, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina .

Preşedintele şedinţei, judecătoare / semnătura / Elvira LAVCIUC

Copia este veridică :

Judecătoare Elvira LAVCIUC

Președintele ședinței: Elvira Lavciuc